

ת"פ 62442/02/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 62442-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
ת"פ 66581-11-19

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד בני דורון

המאשימה

נגד
פלוני (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד ניל סימון

הנאשם

גזר - דין

א. כתבי האישום המתוקנים והסדר הטיעון:

בעקבות הודאתו, הורשע הנאשם בשני כתבי-אישום כדלקמן:

במסגרת ת"פ 66581-11-19, הורשע בשני אישומים ובהם עבירות של אישומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

באישום הראשון, בתאריך 22.6.19 התגלע וויכוח בין הנאשם לבין זוגתו-פרודתו, שבמסגרתו היא ביקשה ממנו, כי יעזוב את הבית ואז שלח אליה הנאשם הודעת מסרון מאיים: "וכל שתפגעי בי כך תפגעני, למטבע יש 2 צדדים".

באישום השני, בתאריך 23.6.19 שלח אליה הודעת מסרון נוספת ובה מלל מאיים: "כפול את תשלמי אם לא...שתמותי מהר...ואני לא ישתוק לך...ואני יעצר רק עליך...לא ישמרו עליך 24 שעות כי את סתם שרמוטה של חצי לילה...אני ישתחרר בסוף".

במסגרת ת"פ 62442-02-20, הורשע בשני האישומים הבאים:

באישום הראשון, בעבירה של **הטרדה באמצעות מתקן** בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982.

האישום מתאר מסרונים, שאותם שלח הנאשם בתאריכים 27.1.20, 9.2.20, 17.2.20 אל זוגתו-פרודתו שתוכנם מפורט בעובדות, הכולל **תכנים מטרידים** ואפנה אל תכנם.

באישום השני, עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 **ותקיפת** בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל.

בתאריך 30.7.19 הגיע הנאשם אל בית זוגתו-פרודתו. כאשר גילה שאינה בבית התקשר אליה, צעק עליה מדוע אינה בבית וקרא לה שקרנית.

בעקבות השיחה, היא הגיעה עם רכבה בסמוך אל הבית ופגשה בנאשם, אשר נכנס אל רכבה והתיישב לצדה.

בתוך הרכב "**סטר הנאשם למתלוננת**" וסטירה זו גרמה לה ל"כאבי ראש" (עובדות 3 + 11).

הנאשם אמר לה להסיעו לקיוסק כדי שירכוש דבר מה. היא עשתה כן. כאשר יצא מן הרכב, היא תקינה ברכב מכשיר הקלטה. הנאשם חזר אל הרכב.

ברכב, היא שאלה את הנאשם מדוע הוא מרים עליה יד ואז איים עליה הנאשם: "לכי שרמוטה תספרי את הדברים האלה בתחנת המשטרה, **אני מבטיח לך שאני משתחרר אני מזיין אותך, אני בא עם סכין ככה...מרים אותך ככה בשמיים והולך ושיחפשו אותי...מה אני יכול להפסיד**", תוך שהוא עושה תנועת שחיטה עם ידו בצווארה.

בהמשך, שב ואיים עליה, בין השאר, שאם תתלונן עליו במשטרה, "יצא מבית-הסוהר ואז **...אני אפתח אותך...**", וכן המשיך, קילל אותה ואיים: "**תשלמי ביוקר**, מבטיח לך...**אני אפגע בך, בכל המשפחה שלך...באבא שלך, באימא שלך, את כולם אני מזיין, את כולם אני שולח אנשים שיפתחו אתכם לשתיים...**".

הצדדים הגיעו להסדר הטיעון הבא: הנאשם יורשע, המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל בן 14 חודשי מאסר, אשר יכלול את ארבעת חודשי המאסר המותנים ואילו הנאשם יטען באופן חופשי.

ב. מתחמי ענישה:

הערכים המוגנים אחר העבירות אותן ביצע הנאשם הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת בתוך התא המשפחתי.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירות שאותן ביצע הנאשם, ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס **לכל עבירת איומים שביצע הנאשם, לעבירת התקיפה באמצעות סטירה, לאישום של ההטרדה באמצעות מתקן בזק**, נע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי-הדין הבאים:

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08): נאשם בעל עבר פלילי נדון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**, ויש לקרוא את הנסיבות, שבאותו פסק-דין יחד עם פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיוצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11): נאשם אשר איים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה, בעל עבר פלילי רלוונטי, נדון ל- **7 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31/5/16): נאשם שהורשע בעבירת איומים אחת כלפי זוגתו, שירצח אותה, נעדר עבר פלילי, **היה עצור כחודש**, נדון למאסר מותנה ול- 5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 **קובי פפאשוילי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפאשוילי נגד מדינת ישראל** (18/12/18): נאשם הורשע בריבוי עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק. בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר באיומים **בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה, הוגש תסקיר שאינו חיובי, בעל עבר פלילי מכביד ביותר, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 5434/17 **דמוך נגד מדינת ישראל** (29.11.17): נאשם שהורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, דחיפה, איום, משך בקרסול רגלה, נעדר עבר פלילי, **נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1923/11 **חטיב נגד מדינת ישראל** (10.03.11): נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, אלימות, איומים, נעדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6821/08 **מסרי נגד מדינת ישראל** (18.08.08): הנאשם דחף את בת זוגתו, תפס את ראשה והטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה ונתן לה מכת אגרוף, הוצג תסקיר חיובי, חלף זמן מביצוע העבירה, נדון ל- **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.05.11): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ב-5 עבירות של תקיפת בת-זוג, וב-2 עבירות איומים - הוא תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשך אותה וסטר בפניה, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

העבירות שאותן ביצע הנאשם חמורות.

הנאשם איים על המתלוננת באיומים בוטים, שבכוחם לטעת בה חלחלה ופחד ולפגוע בשלוות חייה.

הנאשם איים על המתלוננת הן באמצעות הודעות מסרונים והן פנים אל פנים.

ההתרחשות האלימה ברכב ממוקמת ברף העליון של סולם חומרת האיומים, הן משום שדבר האיום נאמר פנים אל פנים תוך המחשת דבר האיום בתנועת שחיטה בידו על צוואר המתלוננת, והן משום שהיה זה לאחר שתקף אותה בסטירה.

אין להקל ראש בתכנים המטרידים, שאותם שלח הנאשם למתלוננת.

אין מדובר באירוע בודד, אלא בהתרחשויות חזרתיות, נשנות מזמנים שונים ותקופות שונות.

בכל הקשור לעבירות איומים ואלימות, שנעברות בתוך התא המשפחתי הפסיקה נעה במגמה מחמירה, כדי להדביר את התופעה החמורה ולהעביר מסר מרתיע ליחיד ולרבים.

אכן, למרבה הצער, זוהי תופעה רעה שהפכה להיות נפוצה ביותר, ולכן רק ענישה שאין בה סלחנות תעביר מסר חד של הרתעה ליחיד ולרבים.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי (במ/3) הכולל 5 הרשעות קודמות.

אכן, **רוב ההרשעות אינן מתחום האלימות**, וזהו נאשם אשר זהו מאסרו הראשון, אך מנגד הרשעתו האחרונה היא

בעבירת אלימות **כלפי אותה מתלוננת** והיא זו שמצמיחה לחובתו ארבעה חודשי מאסר מותנים ברי הפעלה (במ/4), אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשים דומים.

עיון בכתב-האישום נשוא המאסר המותנה מלמד, כי בתאריך 4.9.16 דחף הנאשם את המתלוננת לכיוון מדרגות הבית, היא מעדה, אחזה במעקה ואז **סטר על לחיה**.

הנה כי כן, הנאשם שב וביצע מעשה דומה כלפי אותה מתלוננת, וכפי הנראה הבין את הענישה הקודמת באופן שגוי, כמסר מקל וסלחני.

(3). הרשעה בעקבות הודאה, אך לאחר עדות המתלוננת בחקירה הראשית:

הודאתו של הנאשם התקבלה לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת בחקירה הראשית.

במסגרת זו, העידה המתלוננת, הוכרזה עדה עוינת ואמרותיה במשטרה הוגשו.

לאחר מכן, בטרם החקירה הנגדית, בקשו הצדדים הפסקה והושג הסדר הטיעון.

על כן, אני מייחס לזכותו את החיסכון בזמן ציבורי ואת עדות המתלוננת, אך בצורה חלקית.

יצוין, כי בתאריך 19.5.20 נשאה המתלוננת דברים ובמועד שמיעת ההוכחות העידה לזכותו של הנאשם, אך נוכח הרושם שעשתה בעדותה, וטיב ההסברים שמסרה, איני מביא דברים אלה לזכותו ומעבר לכך לא אוסיף.

בעדותה אמרה המתלוננת, בין השאר, כי היא מבקשת לשקם את יחסיה עם הנאשם, אך איני מביא נתון זה לקולה, וגם בעניין זה לא אוסיף.

(4). העדר הליך טיפולי/שיקומי ושיקולי נוספים:

הנאשם לא עבר הליך טיפולי/שיקומי.

אין בפניי תסקיר המלמד, על הליך טיפולי/שיקומי שאותו עבר הנאשם, באופן שבכוחו ללמד על הפחתת מסוכנות עתידית.

הנאשם מסר, כי במסגרת מעצרו הוא עבר הליך טיפולי מסוים במסגרת סדנא של שליטה בכעסים - אני מוכן לצאת מנקודת הנחה שכך הם פני דברים, אך אין להסיק מכך, כי עבר הליך שיקומי, משמעותי, מוכח, שהוביל, כשלעצמו להפחתת הצורך בהרתעה אישית/עונשית.

בדברו האחרון הביע הנאשם את הצער הבא: **"מצטער שהגעתי לכאן"** - לא הביע צער על מעשיו, לא ביקש את סליחת המתלוננת ואת כפרתה.

למרבה הצער, במסגרת עדותה, הייתה זו דווקא המתלוננת, שפנתה אל הנאשם וביקשה את סליחתו. הנה - התהפכו להם היצירות - המאוימת, המותקפת מבקשת את סליחתו של המאיים והמתקיף.

שקלתי את טיעונו של הנאשם בדבר ריצוי מאסר בתקופה של מגפת הקורונה, על כל המשתמע מכך, כלומר העדר ביקורים וקשיים מיוחדים מעבר לקשיי המאסר הרגילים.

ד. מסקנה:

כזכור, במסגרת הסדר הטיעון, עתרה המאשימה להטלת 14 חודשי מאסר בפועל הכוללים את עונש המאסר המותנה בר-הפעלה בן 4 החודשים, ואילו ב"כ הנאשם עתר לענישה המסתפקת בתקופת מעצרו.

מכלול השיקולים דלעיל, בהחלט מוביל למסקנה, כי יש לאמץ את עתירת המאשימה לעונש **שהיא ענישה מזערית בנסיבות.**

אפנה בעניין זה, כמדד עונשי לעניין פפיאשווילי, דלעיל, כאשר במקרנו קיים גם אירוע האלימות שבסטירה, ובנוסף המאסר המותנה ביחס לאותה מתלוננת, ומתקבלת המסקנה, כי אין כל נסיבה מיוחדת שלא להפעיל את המאסר המותנה המידתי, במצטבר לענישה בדרך של מאסר בפועל הממוקמת לקראת הרף העליון של מתחם הענישה.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני מאמץ את רף הענישה שהוצג על-ידי המאשימה בטיעוניה במסגרת הסדר הטיעון, וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 4 חודשי המאסר המותנים, שנגזרו על הנאשם במסגרת ת"פ 19046-10-16 שלום רמלה

(במ/4) וזאת במצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם **14 חודשי מאסר** מיום מעצרו ה- 18.2.20.

ד. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיקים סגורים.

ניתן היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, במעמד הצדדים.